

קדושת

פרשת משפטים

לוי

שטו

להשם יתברך בתורה ובמצוות מביא תענוג גדול למלعلا. וכשהאדם רוצה לידע אם השם יתברך יש לו תענוג מעבודתו, הבדיקה הוא על זה, אם אדם רואה שלבו בוער כאש ומתלהב תמיד לעבור אותו, ויש לו חשק ורצון בעבודת הבורא, אז בודאי מוכח שהשם יתברך יש לו תענוג מעבודתו, ולכך מסיעין לו מן השמים, ושולחין לו מחשבות קדושות לתוך לבו. זה אמר מראה כבוד ה' כו', שהסימן כשרצה אדם לידע אם רואה 'כאש אוכלת', אם לבו בוער באש. וקל להבין?

לאב יותר תענוג, כמו בא ררכותינו ז"ל (ברכות לד, ב) במקום שבעל תשובה עומדין כר'. וזהו הרמז 'משנכנס אדר' (תענית טט, א), כשלולין הנצוצות מסטרא אחרת, הרמז במלת 'אדר' מלשון אדרת שער, כשהנצוצות יש להם עליות להכנס בקדושה, 'מרבן בשמחה' כי. וזהו מעברין חדש אדר בשבייל י"א יומ, הרמז בישתי עשרה' ירידות עיזים כנ"ל, גם כן מורה על עליות נצוצות להכנס בקדושה. והמבחן יבין:

(ו) וمرאה כבוד ה' כאש אוכלת כו'
(כד, ז). דנה האדם בעבודתו

(לע"ז)

פרשת שקלים

לזכור מה שעשה לנו מלך (דברים כה, י), ומלך הוא יציר הארץ. ובאמת למה הבחירה הוא, כדי שלל ידי זה יהיה להבורה נתת רוח ותפארת, מזה האדם שמרגנו היציר הטוב על יציר הארץ, אז הבורא ברוך הוא מתפאר עצמו בברואיו. ועל זה מרומו פרשת פראה, כי פראה הוא נגד התפארת, לרומו על הנ"ל. ופרשת חזוש' מרומו שלא תאמר חס ושלום משברא השם יתברך את עולמו שוב אינו

שבת שקלים הוא כפי מה שכחוב בספר יצירה (פ"ב מתני ה) שקלן והמירן. דהיינו הקב"ה בשעת בריאות העולם, שקל איך להשפיע על שרפיםCMDRIGATIM, ולכל הרקיעים ולכל העולמות, ולזה העולם התחthon ולכל הברואים שבזה העולם, לכל אחד כפי מדריגתו ובchinomo, ונתן לאדם שהוא תכלית הבריאה הבחירה בידו לילך בדרך הטוב או חס ושלום כו'. ועל זה מרומו פרשת זכו"ר, כי זכור הוא

פ' ויחי ד"ה עניין שוכבים: ושמעתינו מפי אמא"ר כי בימי שוכבים הוא עליה ויצוות. ע"כ. כת. וע"ע דרושים לפורים ד"ה לבאר מאמר: משנכנס אדר מרבן בשמחה. כי עיקר השמחה לאדם בהעלתו הנצוצות לעבorth יתברך, שהנצוצות נעשים לאדם שמעלה אותם כמו לובש, ובזה מגיע לו המשמחה. וקיים אדר הוא שוכבים שהוא העת העלית הנצוצות לקדושה, ומהשיגיע אדר כבר הגיע העת שהעללה אותם מקודם בשוכבים, ועתה באדר נעשים לו מלبسן, וגלל כן נקרא שמו 'אדר' לשון מלبسן, כמו 'אדרת אליהו' (מ"ב, ב, י). וזהו מאמר חכמיינו ז"ל 'משנכנס אדר', כשהשיגיע אצלו הלبسן מנצוצות הקדושים שהעללה בשוכבים, מרבן בשמחה, כי בא לו המשמחה שמעלה אותם. ע"כ. ג. ראה בית לוי כאן. א. עי' זהה קח"ג Kas, א:

ציאות
ויבא
וכבר
ושער
הו
הילג
בררא
אל
זחדר
שם
, כי
שבט
בטל
ושם
ילל,
"ם,
צotta
ורא
ותוי
זיב
גנו
נת
ין
. ז
ל
ש

ר